

На основу члана 3. став 1. Одлуке о установљењу звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН, признања ПРО УРБЕ и признања „др Ференц Бодрогвари“ („Службени лист Града Суботице“, бр. 24/17- пречишћени текст) и члана 33. став 1. тачка 21. Статута Града Суботице („Службени лист Града Суботице“, бр. 27/19- пречишћени текст и 13/21),

Скупштина града Суботице, на седници одржаној дана 2021. године, донела је

О Д Л У К У
о додели признања ПРО УРБЕ

Члан 1.

За истакнута дела која значајно доприносе угледу Града Суботице подизањем његових материјалних и духовних вредности, додељује се признање ПРО УРБЕ:

1. др Шили Ендреу, академик професор;
2. Илдики Ловаш (Lovas Ildikó), професор мађарског језика и књижевности;
3. Неформалој групи „Наше мало је неке све Суботица“.

Члан 2.

Диплома и плакета признања ПРО УРБЕ уручиће се дана 1. септембра 2021. године на свечаној седници Скупштине града.

Члан 3.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу Града Суботице“.

Образложење

Правни основ: Члан 3. став 1. Одлуке о установљењу звања ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН, признања ПРО УРБЕ и признања „др Ференц Бодрогвари“ („Службени лист Града Суботице“, бр. 24/17- пречишћени текст), према којем Одлуку о додели признања ПРО УРБЕ доноси Скупштина града Суботице на предлог Комисије за доделу звања и признања и члан 33. став 1. тачка 21. Статута Града Суботице „Службени лист Града Суботице“, бр. 27/19- пречишћени текст и 13/21), према којем Скупштина града, у складу са законом, обавља и друге послове утврђене законом и Статутом.

Разлози за доношење: Признање ПРО УРБЕ се додељује за истакнута дела која значајно доприносе угледу града, и то правним и физичким лицима, као и другим организацијама за истакнуте научне, културне и уметничке активности; односно за значајну делатност у образовању, комуналној, социјалној, здравственој, привредној области као и онима који су својим радом допринели већем степену развоја јавног реда и мира и лицима која су својим спортским и другим резултатима пронели славу свог града.

За доделу признања ПРО УРБЕ предложени су:

1. др Шили Ендре
Предлагач: генерација 70/74 Гимназије „Моше Пијаде“ Суботица;
2. Илдико Ловаш (Lovas Ildikó)
Предлагач: Кабок Ерика, Андраш Урбан, Биро Ливиа, Бошко Крстић и Сабадош Роберт;
3. Мирослав Војнић Хајдук – Марача
Предлагач: Буњевачка матица;
4. Жужић Слободан
Предлагач: МЗ „Вишњевац“;

5. Неформална група „Наше мало је некое све Суботица“

Предлагач: Градско удружење за помоћ особама за аутизмом Суботица;

6. Неформална група „Наше мало је некое све Суботица“

Предлагач: Сузана Скендеровић

7. др Миланка Станкић

Предлагач: Академија корективне гимнастике Корак

Комисија за доделу звања и признања на седници одржаној дана 31.05.2021. године донела је Одлуку да предложи Скупштини града Суботице да се признање ПРО УРБЕ у 2021. години додели:

1. др Шили Ендреу, академик професор;
2. Илдики Ловаш (Lovas Ildikó), професор мађарског језика и књижевности;
3. Неформалној групи „Наше мало је некое све Суботица“.

Уз предлог Одлуке прилажу се биографије за предложене кандидате за признање ПРО УРБЕ.

Извршиоци и рокови за извршење: Секретаријат за друштвене делатности Градске управе и Служба за скупштинске послове, 1. септембар 2021.године

Средства потребна за извршење: Средства су обезбеђена у буџету града Суботице за 2021. годину.

БИБИОГРАФИЈА

Професор др Ендре Шили

Ендре Шили се родио 21.06.1956. године у Кули. У својој четвртој години са породицом се сели у Суботицу. Основно и средње образовање стиче у Суботици. Након успешног завршетка суботичке гимназије „Моша Пијаде“ као носилац „Вукове награде“, 1974. године уписује студије математике на Природно-математичком факултету Универзитета у Београду.

По завршетку основних студија 1978. године, ради као асистент на Природно-математичком факултету у Београду, где је 1980. године магистрирао, а докторирао 1985. Након доктората добио је позив за предавача на Универзитету у Оксфорду, где после ради као асистент, а пет година касније постаје професор.

Професор Ендре Шили предаје нумеричку анализу на Математичком институту Универзитета у Оксфорду, има звање татора Oxford Vorchester College-a. Као гостујући професор, држи предавања на докторским студијама на многим универзитетима, институтима и истраживачким центрима широм света, између осталог и на докторским студијама на ПМФ-у Универзитета у Новом Саду. Веома су запажена његова предавања која је одржао у IC "NASA" током 2001. и 2002. године.

Сем поменутог, члан је Српске академије наука и уметности (2009), члан Европске академије наука (2010), сарадник Друштва за примењену и индустријску математику (2016), пленарни учесник Међународног конгреса у Мадриду (2006), сарадник Института за математику и њену примену (FIMA), професор Hospitus Karlovog Univerziteta у Прагу, гостујући професор Универзитета Jiao Tong у Шангају, члан Лондонског математичког друштва, члан је саветодавног одбора Берлинске математичке школе, као и Управног одбора Института за математичке науке Исак Њутн на Кембриџу.

Др Ендре Шили је ове године изабран за члана британског Краљевског научног друштва који је основао Исак Њутн давне 1660 године. Ова, у целом свету уважена научна институција је међу својим члановима имала тако истакнуте научнике као што су Чарлс Дарвин, Алберт Ајнштајн, Стивен Хокинг. Др Ендре Шили је први Суботичанин који је захваљујући свом научном раду добио место међу таквим великанима.

О свом раду професор математике, академик каже да се бави проналажењем што ближих резултата сложених и компликованих једначина, а која можда и немају решења.

Његова истраживања се примењују у области метеорологије и авио индустрије.

БИОГРАФИЈА

Илдико Ловаш

Илдико Ловаш је рођена 1967. године у Суботици. Дипломирала је 1991. године на одсеку за Мађарски језик и књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

На другој години студија добија стипендију Телевизије Нови Сад, која је била пресудна што се тиче њених професионалних активности. Од тада је непрестано извештавала о културном животу Суботице и постаје спољни сарадник у области културе за дневни лист Magyar Szó. Након дипломирања постала је сарадник културног програма Телевизије Нови Сад под именом Jelenlét, сарадник друштвене емисије Napjaink, уредник многих књижевних емисија и емисија за младе, стални сарадник додатка новина Magyar Szó под именом Kilátó, као и стални новинар на теме из културе. Од 1987. године њени текстови се појављују у часописима као и у мађарским, српским, словеначким, италијанским и немачким антологијама. Њене самосталне збирке на мађарском језику доживљавају више издања, а објављене су на српском, хрватском, македонском, бугарском и немачком језику.

Године 1994. издата је њена прва књига под називом Kalamáris (Мастионица) која осваја књижевну награду Сирмаи, а њен први роман Meztelenül a történetben (Нага у причи) 2000. године осваја награду др Ференц Бодрогвари.

Између 1994. и 2004. године стиче искуство као члан жирија Међународног филмског и музичког фестивала Mediawave. За њено име везане су многобројне културне манифестације, концерти и друга музичка дешавања. Од 1998. до 2008. организовала је књижевне вечери у књижари „Данило Киш“. Од 2003. године почела је са радом и у Градској библиотеци као уредник. Између 1998. и 2008. године је главни уредник часописа Üzenet.

Један од важнијих периода друштвеног рада Илдике Ловаш је период од 2003. до 2010. године, када је била члан Градског већа Града Суботице, задужена за област културе.

Као члан већа задужена за културу, заједно са директорима јавних институција, постигла је да се реновира читаоница Градске библиотеке и зграда огранка на Палићу као и Рајхлова палата. Позориште „Деже Костолањи“, уместо затварања добија стални позоришни ансамбл. Постигло је да у Суботици буде основана нова институција АРТ БИОСКОП „Александар Лифка“ као и да врати филхармонију у руке Града, суботичких музичара и Музичке школе. У периоду између 2010. и 2015. године била је Саветник за културу у Националном савету мађарске националне мањине. Из овог периода истичу се самоиницијативе везане за Суботицу, од којих је најупечатљивија враћање Споменика Светог Тројства на градски трг. Иницирала је отварање Галерије ликовне уметности војвођанских Мађара, што се реализовало 2014. године. Илдико Ловаш као представник Националног савета мађарске националне мањине од 2016. до 2021. године активно је учествовала у раду Фондације „Суботичка Синагога“.

Значајнија признања, стипендије:

- књижевно признање Szirmai (1994)
- стипендија Móricz Zsigmond (1998)
- признање Dr Bodrogyári Ferenc (2000)
- стипендија Nándor Gion (2004)
- признање Sziveri János (2005)
- признање Bezerédy (2005)
- стипендија Основног национално-културног програма за писце (2013)
- признање РИД
- награда József Attila (2017)

“Наше мало је неке све Суботица”

Међу добрим људима у нашем граду издвојиле су се три жене великог срца, хуманитарке са јасним циљем, да ниједан Суботичанин не буде гладан.

Дана Радомировић, Јосипа Рончевић и Тијана Мијовић су 25. децембра 2019. године основале групу на друштвеној мрежи “Фејсбук” под називом “Оброк за породицу Суботица”, данас “Наше мало је неке све Суботица”.

Оне су превазишле основни циљ, идеју и замисао са којом су започеле своју хуманитарну мисију. За веома кратко време, без икакве личне користе, волонтерски и са пуно љубави, повезале су стотине породица и људи и помогле великом броју грађана, међу којима су стари, болесни, они који имају финансијских проблема и нису у могућности да обезбеде себи свакодневно оброк, огрев, лекове, одећу, обућу, плате рачуне.

Статистика у овом случају говори много, јер су Дана Радомировић, Јосипа Рончевић и Тијана Мијовић до данас организовале и успешно реализовале чак 14 великих акција прикупљања намирница за породице којима је неопходна помоћ у храни. Активно помажу 250 породица, а више од 600 породица су снабделе намирницама и оброцима, огревом, намештајем. Мотивисале су људе да се добровољно прикључе акцијама, а резултати су више него одлични. За сада су реновирале три купатила, док су четврто комплетно изградиле. Реновиране су две куће, а крајем маја почињу комплетну градњу након рушења неусловне и старе. Све што раде, раде уз помоћ донација. Једна од великих њихових акција, која је усрећила чак 400 породица у Суботици и приградским насељима, је када су обезбедиле донацију Банке хране из Београда.

Увек воде рачуна да помоћ буде равномерно додељена, да сви добију оно што им је најпотребније. Када им стигне молба за помоћ њихови апели су снажни и због огромног поверења које су стекле за кратко време решење се увек проналази.

Јасно су ставиле до знања да помоћ није никоме загаратована довека, али оно што су њих три урадиле заувек је већ оставило дубок траг у животима наших грађана, и заслужује да буде записано и у историју нашег града.